

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Πράσινη Βίβλος σχετικά με μια ευρωπαϊκή στρατηγική για τα πλαστικά απόβλητα στο περιβάλλον»

(2013/C 356/06)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

- καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να προβεί στην απαγόρευση, έως το 2020, της υγειονομικής ταφής των πλαστικών αποβλήτων και των εξαιρετικά εύφλεκτων αποβλήτων, να μεριμνήσει για τη θέσπιση ειδικών και φιλόδοξων στόχων πρόληψης, προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση και ανακύκλωσης πλαστικών αποβλήτων, πράγμα που θα πρέπει, στη συνέχεια, να οδηγήσει σε εναρμόνιση όλων των σχετικών οδηγιών. Οι στόχοι θα πρέπει να αντανακλούν τις περιβαλλοντικές σταθμίσεις για τα υλικά, θα δε μπορούσε να εξεταστεί και να διαπραγματευτεί με τα κράτη μέλη η λύση μεσοπρόθεσμων στόχων και μεταβατικών περιόδων·
- ζητά από την από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να εξετάσει το ενδεχόμενο χρηματοδότησης, στο μέλλον, των υποδομών που ανακυκλώνουν με αποτελεσματικότητα τα πλαστικά απόβλητα και να σταματήσει τη χρηματοδότηση της υγειονομικής ταφής και της αποτέφρωσης. Η ενωσιακή χρηματοδότηση πρέπει να χορηγείται σε εγκαταστάσεις ενεργειακής ανάκτησης οι οποίες αποτελούν μέρος μιας συνεπούς πολιτικής διαχείρισης αποβλήτων, με αρκετές εγκαταστάσεις για τα αρχικά στάδια της διαδικασίας ιεράρχησης των αποβλήτων·
- ζητά την πλήρη τήρηση της αρχής «ο ρυπαίνων πληρώνει» και καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να αναζητήσει τον καλύτερο τρόπο εφαρμογής της διευρυμένης ευθύνης των παραγωγών στην επικράτεια της ΕΕ· Η καταβολή προκαταβολής και η προώθηση προγραμμάτων απόσυρσης είναι μέτρα που πρέπει να εφαρμοστούν σε ενωσιακή κλίμακα για ορισμένα πλαστικά προϊόντα και προϊόντα που περιέχουν πλαστικό. Πρέπει να ενθαρρυνθεί η εφαρμογή της «πληρωμής κατά την απόρριψη» για τα ογκώδη αντικείμενα με μεθόδους αποκομιδής που θα επιλέγουν οι τοπικές ή περιφερειακές αρχές. Πέραν δε της παροχής κινήτρων υπέρ της εκ νέου χρησιμοποίησης, πρέπει να εξεταστεί η λύση της απαγόρευσης της χρήσης πλαστικής σακούλας για τα ψώνια·
- θεωρεί απαραίτητο να μειωθούν, βάσει σχεδίου, οι τύποι πλαστικών που δεν συνδυάζονται με άλλα υλικά και να επισημαίνεται σαφώς ο τύπος του πλαστικού στις συσκευασίες και στα προϊόντα προς διευκόλυνση της εκ νέου χρήσης και ανακύκλωσής τους. Τάσσεται επίσης υπέρ μιας υποχρεωτικής ελάχιστης ανακύκλωσης περιεχομένου στον μελλοντικό σχεδιασμό των προϊόντων·
- απευθύνει έκκληση για τη σύναψη διεθνούς συμφωνίας με σκοπό την απαγόρευση της χρήσης αποσυντιθέμενων πλαστικών μικροσφαιριδίων σε καλλυντικά προϊόντα και σε άλλα προϊόντα προσωπικής χρήσης, έτσι ώστε να αποφευχθεί το ενδεχόμενο αυτή η σχετικά νέα πηγή ρύπανσης να παρεισφρήσει στην τροφική αλυσίδα. Πιστεύει δε ότι υπάρχουν σημαντικά στοιχεία που αιτιολογούν την απαγόρευση των οξοδιασπώμενων πλαστικών έως ότου περαιτέρω έρευνα επιβεβαιώσει ότι τα προϊόντα αυτά έχουν προστιθέμενη αξία.

Εισηγήτρια	η κ. Linda GILLHAM, δημοτικός σύμβουλος Runnymede (UK/EA)
Έγγραφο αναφοράς	Πράσινη βίβλος σχετικά με μια ευρωπαϊκή στρατηγική για τα πλαστικά απόβλητα στο περιβάλλον
	COM(2013) 123 final

I. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

1. χαιρετίζει την Πράσινη Βίβλο για τα πλαστικά απόβλητα στο περιβάλλον — η βέλτιστη διαχείριση των αποβλήτων αποτελεί μία από τις μεγαλύτερες προκλήσεις που καλούνται να αντιμετωπίσουν σήμερα οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές (ΤΠΑ), τόσο από την άποψη της μείωσης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων της αυξημένης παραγωγής αποβλήτων με τη δημιουργία και τη χρηματοδότηση υποδομών για την επεξεργασία και τη διάθεση των αποβλήτων όσο και από την άποψη της διατήρησης των φυσικών πόρων·

2. επισημαίνει, ωστόσο, ότι η αποφυγή παραγωγής αποβλήτων πρέπει να αποτελεί ύψιστη προτεραιότητα· εκτός από τη βελτιστοποίηση της διαχείρισης αποβλήτων, πρωταρχική πρόκληση συνιστά η ανάπτυξη συνολικών και φιλόδοξων στρατηγικών για την αποφυγή παραγωγής αποβλήτων·

3. στο πλαίσιο αυτό, ζητεί την πλήρη εφαρμογή της αρχής «ο ρυπαίων πληρώνει», καθώς αποτελεί μία από τις πιο αποτελεσματικές μεθόδους για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων που θα μπορούσε να βοηθήσει τις τοπικές και περιφερειακές αρχές στην επίτευξη των στόχων τους όσον αφορά τα απόβλητα, αλλά και στον περιορισμό της συνακόλουθης οικονομικής και οργανωτικής επιβάρυνσης·

4. αναγνωρίζει ότι η συμμετοχή των νοικοκυριών μπορεί να διαδραματίσει καθοριστικό ρόλο στην επίτευξη των στόχων της πρόληψης, της συλλογής και της ανακύκλωσής τους· στο πλαίσιο αυτό, οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές είναι σε θέση, από την πλευρά τους, να παρέχουν στους πολίτες πληροφορίες και σχετικές εγκαταστάσεις, αφενός για να προσαρμόσουν τις καταναλωτικές τους συνήθειες και αφετέρου για να αυξηθεί το φάσμα και η ποιότητα των υλικών που συλλέγονται· για να συμβούν αυτά, θα πρέπει, καταρχήν, να γίνει αποδεκτή η ιδέα ότι τα πλαστικά απόβλητα αποτελούν έναν δυνητικά πολύτιμο πόρο και να αναληφθεί η σχετική δέσμευση·

5. εφιστά την προσοχή στο γεγονός ότι πλαστικά απόβλητα δεν παράγονται μόνο στα ιδιωτικά νοικοκυριά και ότι η προσοχή πρέπει να εστιαστεί περισσότερο στη βιομηχανία (π.χ. αυτοκινητοβιομηχανία), στον κατασκευαστικό τομέα αλλά και σε άλλους βιομηχανικούς κλάδους, καθότι οι κλάδοι αυτοί χρησιμοποιούν εξαιρετικά υψηλό ποσοστό πλαστικών υλών·

6. δέχεται ότι υπάρχουν διαφορές μεταξύ των κρατών μελών στον τομέα της διαχείρισης των αποβλήτων· για πολλούς λόγους — μεταξύ άλλων, εξαιτίας αντιδράσεων της κοινής γνώμης —, σε πολλά κράτη μέλη οι επενδύσεις σε εγκαταστάσεις διαχείρισης αποβλήτων άργησαν να εξασφαλιστούν, με αποτέλεσμα να έχει καθυστερήσει η παράδοση των σχετικών υποδομών·

7. εκφράζει τη λύπη της για την έλλειψη στρατηγικού σχεδιασμού ή για τον αργό ρυθμό του, κατά μήκος της αλυσίδας διαχείρισης των αποβλήτων: στις δράσεις πρόληψης και προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση και ανακύκλωση, στα συστήματα συλλογής, στις εγκαταστάσεις επεξεργασίας, στις αναπτυξιακές πρωτοβουλίες της αγοράς — ασφαλείς αγορές θα μπορούσαν να διαμορφωθούν μόνον εάν οι ποσότητες των πλαστικών ανακυκλωμένων υλικών είναι επαρκείς·

8. καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να μεριμνήσει ώστε η ισχύουσα περιβαλλοντική νομοθεσία της ΕΕ να εφαρμόζεται πλήρως και να επιβάλλεται σε όλα τα 28 κράτη μέλη· θεωρεί ότι, αυτή τη στιγμή, υπάρχει έλλειψη πόρων για την εφαρμογή της και για τη διεξαγωγή των αντίστοιχων ελέγχων·

9. χαιρετίζει την πρόθεση να αναθεωρηθεί, το 2014, η οδηγία περί υγειονομικής ταφής· φρονεί ότι η αναθεώρηση θα πρέπει να οδηγήσει στην απαγόρευση, έως το 2020, της υγειονομικής ταφής των πλαστικών αποβλήτων και των εξαιρετικά εύφλεκτων αποβλήτων η ΕτιΠ αναγνωρίζει ότι ο κλάδος της διαχείρισης των αποβλήτων και οι ΤΠΑ χρειάζονται χρόνο, επενδύσεις και συνθήκες ασφάλειας για να μπορέσουν να εξασφαλίσουν τους κατάλληλους πόρους στις κατάλληλες υποδομές συλλογής, διαλογής, ανακύκλωσης και αποτελεσματικής τελικής επεξεργασίας· ενώ τα κράτη μέλη που υστερούν ενδέχεται να χρειάζονται μια περίοδο σταδιακής εφαρμογής όσον αφορά την εν λόγω απαγόρευση, όλα τα πλαστικά απόβλητα πρέπει να αντιμετωπίζονται ως πόρος, όπως προβλέπεται από τον «Χάρτη πορείας για μια αποδοτική, από πλευράς πόρων, Ευρώπη», ώστε να καταστεί δυνατό να επιτευχθούν οι στόχοι που έχουν τεθεί για το 2020·

10. αναγνωρίζει ότι, ενώ επτά κράτη μέλη προβαίνουν σε υγειονομική ταφή χαμηλότερη του 10% των αποβλήτων τους, έντεκα κράτη μέλη εξακολουθούν να προβαίνουν σε υγειονομική ταφή σε ποσοστό μεγαλύτερο του 60%· οι υπεύθυνοι για τη διαχείριση των αποβλήτων θα πρέπει να αναγνωρίσουν την ιδιαίτερη αξία του πλαστικού, βελτιώνοντας και αυξάνοντας την αποτελεσματικότητα των συστημάτων συλλογής αποβλήτων, ώστε να ελαχιστοποιηθούν οι περιπτώσεις μόλυνσης·

11. καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να υιοθετήσει μια ολοκληρωμένη προσέγγιση έναντι όλων των πλαστικών, συμπεριλαμβανόμενες στις μελλοντικές αναθεωρήσεις της σχετικής νομοθεσίας τα απόβλητα ειδών ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού (ΑΗΗΕ), τα οχήματα στο τέλος του κύκλου ζωής τους (ΟΤΚΖ) και τις συσκευασίες στόχους της οδηγίας πλαίσιο για τα απόβλητα (ΟΠΑ) είναι πολύ περιορισμένοι και δεν εξετάζουν πιο συγκεκριμένα τα πλαστικά απόβλητα·

12. εμμένει στην άποψη ότι, κατά την επιλογή των νέων στόχων για τα πλαστικά, θα πρέπει να εξεταστεί το ζήτημα του υπολογισμού του βάρους σε τόνους, που δεν είναι κατάλληλο ως εργαλείο μέτρησης των πλαστικών αποβλήτων, ειδικά για το πολύ ελαφρύ πλαστικό φιλμ —οι στόχοι θα πρέπει να αντανακλούν τις περιβαλλοντικές σταθμίσεις για τα υλικά, ώστε να αυξηθεί η αξία των πλαστικών, που συχνά παραβλέπεται έναντι αυτής των βαρύτερων ανακυκλώσιμων υλικών·

13. σημειώνει ότι όλα τα κράτη μέλη έχουν υιοθετήσει την αρχή της «ανάκτησης ενέργειας από απόβλητα» (EaA) ως νόμιμη εναλλακτική λύση της υγειονομικής ταφής υπολειμματικών αποβλήτων μετά την επαναχρησιμοποίηση και την ανακύκλωση. Σε αυτό το πλαίσιο επαναλαμβάνει ότι η ευρωπαϊκή χρηματοδότηση θα πρέπει να παρέχεται στις εγκαταστάσεις ανάκτησης ενέργειας που αποτελούν μέρος μιας συνεκτικής στρατηγικής για τη διαχείριση των αποβλήτων, η οποία περιλαμβάνει επαρκείς εγκαταστάσεις για τα αρχικά στάδια διαλογής, καθαρισμού και ανακύκλωσης των αποβλήτων. Εκτιμά επίσης ότι, επειδή τα πλαστικά παρέχουν ένα καύσιμο υψηλής θερμογόνου αξίας, είναι σημαντικό να τεθούν στόχοι για την ανακύκλωση των πλαστικών ανά υλικό, που να βασίζονται στην ικανότητα επεξεργασίας, ώστε να αποφευχθεί η ζήτηση για καύσιμα που καταλήγει στην αποτέφρωση πολύτιμων πόρων·

14. φρονεί ότι οι στόχοι που έχουν τεθεί θα πρέπει να επιδιώκονται με αποτελεσματικότερους τρόπους· υποστηρίζει, εξάλλου, τη θέσπιση δεσμευτικών ειδικών και φιλόδοξων —αλλά εφικτών— στόχων πρόληψης δημιουργίας, προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση και ανακύκλωσης πλαστικών αποβλήτων —πέραν της υγειονομικής ταφής, καθώς τα αποτελέσματα είναι ευκολότερο να μετρηθούν με ακρίβεια— πράγμα που θα πρέπει, στη συνέχεια, να οδηγήσει σε εναρμόνιση όλων των σχετικών οδηγιών. Θα μπορούσαν να εξεταστούν ενδιάμεσοι στόχοι και μεταβατικές περίοδοι και να αποτελέσουν αντικείμενο διαπραγμάτευσης με τα κράτη μέλη και τις τοπικές και περιφερειακές αρχές που δεν έχουν επιτύχει ικανοποιητική πρόοδο όσον αφορά τους στόχους των αποβλήτων·

15. ζητά τον καθορισμό αυτών των στόχων, σύμφωνα με τις αρχές της αναλογικότητας, της εγγύτητας και της προφύλαξης·

16. φρονεί ότι τα μέτρα αυτά θα έχουν σαν αποτέλεσμα να αναβαθμιστούν τα πλαστικά απόβλητα στην ιεράρχηση των αποβλήτων και υποστηρίζει το αίτημα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να απαγορευτεί η υγειονομική ταφή όλων των ανακυκλώσιμων και των βιολογικών αποβλήτων έως το 2020, προειδοποιεί, εντούτοις, ότι υπάρχει ο κίνδυνος να αυξηθούν οι εξαγωγές πλαστικών αποβλήτων εκτός Ευρώπης, εκτός και εάν η ανακύκλωση πλαστικών αναπτυχθεί περαιτέρω στην ΕΕ·

17. ζητά να προβάλλονται περισσότερο η ανακύκλωση πλαστικού σε όλα τα στάδια παραγωγής των προϊόντων, για να ενθαρρύνεται μια κυκλική οικονομία· κατά τον αρχικό σχεδιασμό τους θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όχι μόνον η ανακύκλωση στο τέλος του κύκλου ζωής τους, αλλά να επιδιώκεται και ο εξορθολογισμός των πολυμερών που χρησιμοποιούνται κατά την παραγωγή, καθώς και η χρήση περιορισμένου αριθμού απλών πλαστικών υλών που δεν έχουν αναμειχθεί με άλλα υλικά, ώστε να διευκολύνεται ο διαχωρισμός για ανακύκλωση·

18. παροτρύνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να προωθήσει τις πράσινες δημόσιες συμβάσεις, παρέχοντας περισσότερα κίνητρα για την πρόληψη, την προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση, την ανακύκλωση και την αύξηση της περιεκτικότητας σε ανακυκλωμένα πλαστικά των νέων προϊόντων·

19. ζητά από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να εξετάσει το ενδεχόμενο χρηματοδότησης, στο μέλλον, των υποδομών που ανακυκλώνουν με αποτελεσματικότητα τα πλαστικά απόβλητα και να σταματήσει τη χρηματοδότηση της υγειονομικής ταφής και της αποτέφρωσης, υποστηρίζοντας ταυτόχρονα, την αγορά ανακυκλωμένων πλαστικών και, κατ' επέκταση, τη δημιουργία θέσεων εργασίας·

20. αναγνωρίζει ότι η ανακύκλωση υλικών επιτρέπει στην ΕΕ να είναι πιο αυτόνομη από πλευράς πρώτων υλών στις εγκαταστάσεις παραγωγής της, και ότι η ανάκτηση ενέργειας θα πρέπει να παραμείνει επικουρική επιλογή, σύμφωνη με την ιεράρχηση των αποβλήτων, ώστε να είναι δυνατή η αξιοποίηση του πλήρους δυναμικού των αποβλήτων που εκτρέπονται και να μην προκληθεί αύξηση της αξιοποίησης για ανάκτηση ενέργειας, όπως εξάλλου συνιστάται και στην Πράσινη Βίβλο·

21. πιστεύει ακράδαντα ότι τα συστήματα κατ' οίκον συλλογής αποβλήτων θα πρέπει να είναι υποχρεωτικά, αλλά θα πρέπει επίσης να είναι σχεδιασμένα κατά τρόπο που να ενθαρρύνεται ο διαχωρισμός και να μεγιστοποιείται η ανάκτηση ανακυκλώσιμων υλικών υψηλής ποιότητας· πρόκειται για ένα θέμα που άπτεται της επικουρικότητας και, μολονότι, η ανάμεικτη ξηρά ανακύκλωση αποδεικνύεται πολύ αποτελεσματική σε ορισμένα κράτη μέλη, θα πρέπει να αναγνωριστεί ότι οι μέθοδοι συλλογής διαφέρουν μεταξύ αστικών και αγροτικών περιοχών και από χώρα σε χώρα· ενώ μία πολιτική ενιαίας αντιμετώπισης του προβλήματος δεν είναι πρακτική, συντρέχουν λόγοι για εκούσιο εξορθολογισμό και τυποποίηση των μεθόδων συλλογής·

22. επαναλαμβάνει την άποψή της ότι ενδέχεται να προκύψουν ευκαιρίες συνεργασίας των περιφερειακών αρχών στο πλαίσιο της διασυνοριακής διαχείρισης των αποβλήτων και της λειτουργίας των κέντρων επεξεργασίας, στην περίπτωση παρόμοιων τύπων ακινήτων —π.χ. σε διαμερίσματα ουρανοξύστων— προκειμένου να εξασφαλιστεί η αποτελεσματική διαχείριση των ροών αποβλήτων και η βέλτιστη χρήση των υποδομών και των πόρων που είναι διαθέσιμοι στον συγκεκριμένο τομέα·

23. θεωρεί ότι πρέπει να ενθαρρυνθεί τόσο η ανακύκλωση υψηλής ποιότητας — μέσω της υποστήριξης μιας αγοράς για την ανακύκλωση των πλαστικών — όσο και η παραγωγή υλικών που σέβονται το περιβάλλον, προκειμένου να μειωθούν οι απορρίψεις πλαστικών στο περιβάλλον·

24. εκφράζει τη λύπη της για το γεγονός ότι οι τρέχουσες εκθέσεις που αναφέρονται στους στόχους ανάκτησης βάσει της ΟΠΑ, έχουν βασιστεί σε στοιχεία σχετικά με τη συλλογή και όχι με την πραγματική ανακύκλωση ή την πραγματική ανάκτηση ενέργειας· επείγει να αποσαφηνιστούν οι ορισμοί και να εξευρεθεί μια ενιαία μεθοδολογία μέτρησης της απόδοσης της ανακύκλωσης·

25. αναγνωρίζει ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει ήδη θεσπίσει ένα πρόγραμμα στήριξης των πολιτικών για τα απόβλητα των δέκα κρατών μελών με τις χαμηλότερες επιδόσεις· εκφράζει τη λύπη της διότι 18 κράτη μέλη εξακολουθούν να απέχουν πολύ από τη συμμόρφωσή τους προς την οδηγία-πλαίσιο για τα απόβλητα·

26. υποδεικνύει ότι απαιτείται μια σειρά μέτρων, καθώς ένα ενιαίο μέσο πολιτικής δεν είναι σε θέση, από μόνο του, να εξασφαλίσει αρκούντως τη μετάβαση των αποβλήτων από την υγειονομική ταφή στην ανακύκλωση· ωστόσο, η ανακύκλωση των πλαστικών αποβλήτων δεν είναι πάντοτε μια βιώσιμη στρατηγική στις περιπτώσεις όπου υφίστανται τεχνικές δυσκολίες και όπου η ανακύκλωση δεν είναι πάντοτε οικονομικά δικαιολογημένη, κι ως αιτιολογείται πλήρως από περιβαλλοντική άποψη·

27. πιστεύει ότι η ΕΕ βρίσκεται σε κατάλληλη θέση για να ηγηθεί της παγκόσμιας εκστρατείας για την εξάλειψη των πλαστικών αποβλήτων από τους χώρους υγειονομικής ταφής και, συνεπώς, θα πρέπει να μεριμνά για την ανταλλαγή των βέλτιστων πρακτικών στον τομέα της διαχείρισης των αποβλήτων στο τοπικό, στο περιφερειακό, στο εθνικό και στο διεθνές επίπεδο· η ΕΕ θα πρέπει να προωθεί τις βιώσιμες πρωτοβουλίες και να διασφαλίζει ότι οι φορείς ανακύκλωσης θα μεταφέρουν απόβλητα αποκλειστικά σε μονάδες ανακύκλωσης όπου ισχύουν οι ίδιες υποχρεώσεις διαχείρισης με αυτές που ισχύουν στις μονάδες της ΕΕ· οι τελωνειακοί υπάλληλοι δεν είναι ανακυκλωτές και η ΕτΠ ζητά η παρακολούθηση της εφαρμογής των κανονισμών μεταφοράς στα ευρωπαϊκά λιμάνια να είναι αυστηρότερη·

28. στο πλαίσιο αυτό, επαναλαμβάνει την υποστήριξή της ως προς τη δημιουργία μιας ευρωπαϊκής πλατφόρμας πληροφόρησης που θα επιτρέπει στις τοπικές και περιφερειακές αρχές να ανταλλάσσουν πληροφορίες σχετικά με την πρόληψη και τη διαχείριση των αποβλήτων εντός και εκτός της ΕΕ·

29. αναγνωρίζει ότι τα πλαστικά έχουν παγκόσμιο προορισμό και, συνεπώς, οι ορθές πρακτικές κατά το στάδιο του σχεδιασμού της επαναχρησιμοποίησης, της επισκευής και της ανακυκλωσιμότητας τους θα είναι αποτελεσματικές και εκτός των ορίων της ΕΕ και θα συμβάλουν ώστε να μην μετατρέπονται τα πλαστικά είδη σε μελλοντικά απόβλητα πλοίων·

30. σημειώνει ότι πολλά καταναλωτικά αγαθά —κυρίως οι ηλεκτρικές και οι ηλεκτρονικές συσκευές— κατασκευάζονται εκτός της ΕΕ και, λόγω του υψηλού κόστους της εργασίας στην ΕΕ, στη συνέχεια επανεξάγονται για αποσυρμόλωση, ανακύκλωση ή διάθεση· λαμβάνοντας υπόψη την αρχή της εγγύτητας, η ΕτΠ συνιστά την ανάπτυξη υποδομών ανακύκλωσης και επαναχρησιμοποίησης στο εσωτερικό της ΕΕ, ώστε τα κράτη μέλη να μπορούν να κάνουν αποτελεσματική χρήση των υφιστάμενων στην ΕΕ υποδομών διαχείρισης των αποβλήτων και να αποφευχθεί, έτσι, η άσκοπη επανάληψη των επενδύσεων· με τον τρόπο αυτό, τα πλαστικά απόβλητα θα μπορούν να υπόκεινται σε επεξεργασία σε γειτονικά κράτη μέλη, δίχως να χρειάζεται να εξασφαλίζονται πολλοί τύποι ανακύκλωσης στα κέντρα επεξεργασίας αποβλήτων κάθε κράτους μέλους, ενώ θα μπορούσε να προγραμματιστεί η κατασκευή ειδικών υποδομών για την εξειδικευμένη επεξεργασία ορισμένων τύπων αποβλήτων σε όλη την έκταση της ΕΕ, για να αποφευχθεί το ενδεχόμενο επικάλυψης·

η ΕτΠ αναγνωρίζει ότι θα πρέπει να προβλεφθούν οι κατάλληλοι διασυνοριακοί έλεγχοι κατά τη διακίνηση των αποβλήτων οι οποίοι και να εφαρμόζονται·

31. πιστεύει ότι, ενώ η εθελοντική δράση μπορεί να συμπληρώσει τη νομοθεσία, ταυτόχρονα χρειάζονται κανονιστικές ρυθμίσεις για να εξασφαλιστεί ένα αποδοτικό, αποτελεσματικό, ασφαλές και βιώσιμο πλαίσιο για τα απόβλητα· ωστόσο, η ΕτΠ φρονεί ότι, πριν προταθούν φόροι ή επιβληθούν απαγορεύσεις, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα πρέπει να λάβει μέτρα για την ενημέρωση των καταναλωτών και των μελών των νοικοκυριών, έτσι ώστε να αλλάξει η συμπεριφορά τους·

32. ζητά από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να μελετήσει πώς μπορεί να εφαρμοστεί καλύτερα η διευρυμένη ευθύνη του παραγωγού και του εισαγωγέα στην ΕΕ, κυρίως για τα πλαστικά απόβλητα, η διαχείριση των οποίων βαρύνει πολύ συχνά τις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές· Χάρη στην αρτιότερη εφαρμογή της αρχής αυτής αναμένεται ότι τα προϊόντα που θα διατίθενται στην αγορά θα δημιουργούν λιγότερα πλαστικά απόβλητα και πιο εύκολα ανακυκλώσιμα· Η καταβολή εγγύησης επιστροφής και η υποχρέωση του παραγωγού σε απόσυρση του προϊόντος στο τέλος του κύκλου ζωής του είναι επιλογές που θα μπορούσαν να εφαρμοστούν για ορισμένα πλαστικά προϊόντα και προϊόντα που περιέχουν πλαστικά σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, ώστε να απαλλαγούν οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές από μια σημαντική επιβάρυνση· Η ΕτΠ πιστεύει ότι είναι επίσης σκόπιμο να προωθηθούν προγράμματα απόσυρσης για τους εμπόρους λιανικής, τα σχολεία και τους χώρους εργασίας, όπου συχνά συσσωρεύονται ποσότητες μεμονωμένων πολύτιμων πόρων, ώστε η ανακύκλωση να αποβεί πιο βιώσιμη — παραδείγματα αυτού του είδους είναι τα κινητά τηλέφωνα και οι θήκες μελάνης εκτυπωτών·

33. θεωρεί, επίσης, ότι η προσέγγιση «πληρωμή κατά την απόρριψη» (PAYT — Pay As You Throw) για τα ογκώδη αντικείμενα θα πρέπει να ενθαρρυνθεί με μεθόδους συλλογής που θα αποφασίζουν οι ΠΠΑ, με ανάλογη ευαισθητοποίηση καθώς και με ενισχυμένο έλεγχο της διαδρομής των αποβλήτων, ώστε να αποφεύγεται η ολοένα συχνότερη εναπόθεση (πλαστικών) αποβλήτων εκτός των κατάλληλα εξοπλισμένων τεχνικών εγκαταστάσεων και η αποτέφρωσή τους π.χ. στον οικιακό φούρνο ή η παράνομη εναπόθεσή τους·

34. αναγνωρίζει ότι υπάρχουν περιθώρια ανάπτυξης συστημάτων για την παρακράτηση ποσών και την απόσυρση ειδών, ανάλογα με την περίπτωση· η ανάκτηση των φιαλών ποτών και δοχείων έχει αποδειχθεί επιτυχής σε ορισμένα κράτη μέλη και προσφέρει ποιοτικό υλικό προς ανακύκλωση —αυτό θα μπορούσε να αποδειχθεί μια πολύτιμη εναλλακτική λύση στις αγροτικές περιοχές, όπου η χωριστή συλλογή δεν είναι βιώσιμη· επίσης, οι ΠΠΑ θα μπορούσαν να ενθαρρύνουν περαιτέρω τη συλλογή συγκεκριμένων τύπων πλαστικών αποβλήτων, όπως το PET (τερεφθαλικό πολυαιθυλένιο), μέσω προγραμμάτων βιώσιμης διαχείρισης του περιβάλλοντος, στο πλαίσιο μεγάλων δημόσιων εκδηλώσεων, εκτός εάν υπάρχουν εναλλακτικές λύσεις για τις φιάλες από PET που είναι φιλικές προς το περιβάλλον·

Οικολογικός σχεδιασμός

35. Θεωρεί ότι ο σχεδιασμός προϊόντων είναι ζωτικής σημασίας για την ελαχιστοποίηση των αποβλήτων. Πιστεύει ότι, ενώ η ισχύουσα οδηγία περί οικολογικού σχεδιασμού επικεντρώνεται στην κατανάλωση νερού και ενέργειας, κατά την αναθεώρησή της θα μπορούσε πλέον να διευρυνθεί το πεδίο εφαρμογής της, ώστε να καλύπτει και άλλα πλαστικά προϊόντα, και να θεσπισθούν απαιτήσεις προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση, καταπολέμησης της τεχνητής γήρανσης, δυνατότητας επισκευής και ανακύκλωσης, σε συνδυασμό με την παροχή συμβουλών προς τους καταναλωτές σχετικά με την ανθεκτικότητα κάθε προϊόντος (μία ιδέα θα ήταν να συνοδεύεται το προϊόν με ένα «διαβατήριο»· ο σχεδιασμός είναι σημαντικός για τους καταναλωτές, αλλά και για τις αρχές ανακύκλωσης που έχουν την ευθύνη της διαχείρισης του «τέλους του κύκλου ζωής» των προϊόντων· ο καλός σχεδιασμός ενός προϊόντος και της συσκευασίας και αποσυναρμολόγησής του μπορεί να προβλέπει και να βελτιώνει τη δυνατότητα ανακύκλωσής του·

36. εφιστά την προσοχή στην τάση για «ελαφρού βάρους» συσκευασίες και στην εισαγωγή θυλάκων στο σχεδιασμό συσκευασίας καταναλωτικών προϊόντων (μετάβαση από γυαλί ή μέταλλο σε πλαστικό), ούτως ώστε να μειώνεται το κόστος μεταφοράς και κατά συνέπεια οι εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα. Εντούτοις αναγνωρίζει ότι, ενώ τα αποτελέσματα είναι επωφελή για όλους, μια τέτοια εξέλιξη μπορεί να αποδειχθεί πολύ κερδοφόρα για τους παραγωγούς εις βάρος των τοπικών και περιφερειακών αρχών που θα έχουν μεγαλύτερο κόστος συλλογής και επεξεργασίας·

37. θεωρεί απαραίτητο να μειωθούν οι τύποι πλαστικών (σύνθεση του πλαστικού), προκειμένου να επιτραπεί η σύντηξη διαφορετικών συμβατών πλαστικών· επίσης, για να διευκολύνεται η διαλογή, πρέπει να επισημαίνεται σαφώς ο τύπος του πλαστικού στις συσκευασίες και στα προϊόντα. Επιπλέον, τα πλαστικά δεν θα πρέπει να περιέχουν PoPs (έμμονους οργανικούς ρύπους) ή χημικές ουσίες που απαγορεύονται βάσει του κανονισμού REACH·

38. πιστεύει ότι η παροχή καθοδήγησης ως προς τον βιώσιμο σχεδιασμό των προϊόντων για το σύνολο του κύκλου ζωής τους –συμπεριλαμβανομένης της επεξεργασίας στο τέλος του κύκλου ζωής τους– θα βοηθήσει τους χρήστες να αντιληφθούν την πραγματική αξία ενός προϊόντος και θα επιτρέπει να αποφευχθεί η άσκοπη σπατάλη ορισμένων πολύτιμων πόρων·

39. τάσσεται υπέρ, στο πλαίσιο των μελλοντικών αναθεωρήσεων του σχεδιασμού, μιας υποχρεωτικής ελάχιστης ανακύκλωσης περιεχομένου, ενώ, παράλληλα, θα πρέπει να γίνει κατανοητό ότι ορισμένες χρήσεις που συνδέονται με τη διατροφή και την προσωπική υγιεινή απαιτούν την τήρηση καθορισμένων προτύπων ως προς κάθε υλικό·

40. ζητά να καταργηθεί σταδιακά η χρήση επικίνδυνων ουσιών στα πλαστικά υλικά, όχι μόνο για τα νέα προϊόντα αλλά και για τα ανακυκλωμένα, ώστε να περιοριστούν οι κίνδυνοι που συνδέονται με τη χρήση τους και να αυξηθούν οι δυνατότητες ανακύκλωσής τους· η ΕπΙ υποστηρίζει την πρόταση που διατυπώνεται στον «Χάρτη πορείας για μια αποδοτική, από πλευράς πόρων, Ευρώπη» να εξασφαλιστεί ότι, μέχρι το 2020, όλες οι ουσίες που εμπνέουν πολύ μεγάλες ανησυχίες θα υπαχθούν στον κατάλογο υποψηφίων ουσιών

του REACH· στην περίπτωση αυτή, θα μπορούσαν να περιληφθούν τα εν λόγω συνθετικά πρόσθετα· εν προκειμένω, ζητά να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στα μικροπλαστικά και τα ναυσοματιδία, τα οποία θέτουν νέα προβλήματα, που δεν προβλέπονται κατ' ανάγκη στον κανονισμό REACH·

41. ζητά να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στον οικολογικό σχεδιασμό όσον αφορά τους τρισδιάστατους εκτυπωτές, η ανάπτυξη των οποίων ενδέχεται να έχει σημαντική επίδραση στην ποσότητα και την ποιότητα των παραγόμενων πλαστικών αποβλήτων·

Πλαστικά μιας χρήσεως

42. είναι της γνώμης ότι πρέπει να υπάρξει ένας συνδυασμός μέτρων για την διαχείριση των βραχύβιων πλαστικών ειδών μιας χρήσεως, όπως π.χ. μέτρα για τον περιορισμό της χρήσης τους και την προώθηση επαναχρησιμοποίησιμων ειδών — οι άδειες πλαστικές σακούλες και πλαστικές φιάλες που απορρίπτονται ανεύθυνα είναι η μικρογραφία της κοινωνίας της σπατάλης και καταστρέφουν το περιβάλλον μας. Εκτός από την παροχή κινήτρων για την επαναχρησιμοποίηση, το γεγονός ότι απαγορεύεται να διατίθενται δωρεάν πλαστικές σακούλες έχει οδηγήσει σε θετικά αποτελέσματα σε ορισμένες περιφέρειες και θα πρέπει συνεπώς να ληφθεί υπόψη·

43. φρονεί ότι οι εθελοντικές πρωτοβουλίες σε εθνικό επίπεδο –συμπεριλαμβανομένης της ευθύνης της απόσυρσης που αναλαμβάνουν οι λιανοπωλητές– θα μπορούσαν να βοηθήσουν ώστε το κόστος της διαχείρισης ορισμένων τύπων πλαστικών αποβλήτων να μην αναλαμβάνουν μόνον οι αρμόδιες για τα απόβλητα και το περιβάλλον αρχές, αλλά όλοι οι «κρίκοι» της αλυσίδας αξίας· τα μέτρα αυτά πρέπει, εξάλλου, να περιλαμβάνουν ένα πρόγραμμα εκπαίδευσης των καταναλωτών·

44. θεωρεί ότι η «απόσυρση» θα μπορούσε να ενθαρρυνθεί και να επεκταθεί και σε άλλους πολυσύχναστους χώρους (οι χώροι εργασίας και τα σχολεία διαθέτουν συχνά μικρά αντίστοιχα προγράμματα που τους επιτρέπουν να συλλέγουν μια βιώσιμη ποσότητα ειδών προς ανακύκλωση)·

Βιοαποικοδομήσιμα πλαστικά

45. εκφράζει την ανησυχία της μήπως οι καταναλωτές παραπλανηθούν από τον όρο «βιοαποικοδομήσιμα», καθώς τα πλαστικά απόβλητα συχνά βιοαποικοδομούνται σε βιομηχανικές εγκαταστάσεις λιπασματοποίησης, σε υψηλές θερμοκρασίες·

46. τονίζει ότι είναι σημαντικό να γίνει διάκριση μεταξύ διασπώμενων, βιοαποικοδομήσιμων και λιπασματοποιήσιμων αποβλήτων –αυτοί οι όροι συχνά χρησιμοποιούνται, λανθασμένα, αδιακρίτως· ένα πλαστικό μπορεί να είναι διασπώμενο αλλά όχι βιοαποικοδομήσιμο ή μπορεί να είναι μόνον λιπασματοποιήσιμο·

47. πιστεύει ότι είναι απαραίτητη η εναρμόνιση και η απλοποίηση στον τομέα της επισήμανσης προς όφελος των καταναλωτών· ωστόσο, εκφράζει την ανησυχία της ότι ορισμένες πληροφορίες δημιουργούν σύγχυση ή μπορεί να αποδειχθούν παραπλανητικές και ενδεχομένως να πρέπει να αποσυρθούν· οι πληροφορίες σχετικά με τις κατάλληλες διαδικασίες ανακύκλωσης και το ανακυκλωμένο περιεχόμενο θα πρέπει να είναι εύκολο να γίνουν κατανοητές·

48. ανησυχεί, επίσης, ότι ο όρος «βιοπλαστικά» ενδέχεται να δώσει την εντύπωση ότι πρόκειται για οικολογικά υλικά, όταν η βιομάζα που θα έχει χρησιμοποιηθεί για την παραγωγή τους πιθανόν να μην είναι βιώσιμη ή να παράγεται σε εκτάσεις που βρίσκονται σε ανταγωνιστική σχέση με εκτάσεις που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή τροφίμων. Τάσσεται υπέρ της ενίσχυσης και της στήριξης της έρευνας και ανάπτυξης «βιοπλαστικών». Σε αυτό το πλαίσιο θα πρέπει να δοθεί έμφαση σε έναν φιλικό προς το περιβάλλον σχεδιασμό όσον αφορά τις πρώτες ύλες (στο μέτρο του δυνατού από απόβλητα), τις πρόσθετες ύλες (ακίνδυνες για το περιβάλλον και την υγεία), την επισκευή (να είναι εύκολη η επισκευή τους), τις δυνατότητες ανακύκλωσης και τη βιοαποικοδομησιμότητα τους·

49. ζητά, συνεπώς, να εφαρμοστούν πλήρως τα υφιστάμενα ευρωπαϊκά πρότυπα τυποποίησης (όπως τα EN 13432, EN 14995) για την λιπασματοποίηση (τόσο την βιομηχανική, όσο και την οικιακή), την βιοαποικοδομησιμότητα και την διασπαισιμότητα, καθώς και να εξεταστεί η εγκυρότητά τους σε κατάλληλα περιβάλλοντα, όπως το έδαφος, το θαλάσσιο και το γλυκό νερό, οι εγκαταστάσεις επεξεργασίας λυμάτων και αναερόβιας ζύμωσης προκειμένου να επιτευχθεί η καθιέρωση ενός συστήματος επίσημης σε ολόκληρη την ΕΕ εντός του οποίου θα γίνεται σαφής διάκριση μεταξύ αυτών των ισχυρισμών·

50. απευθύνει έκκληση για τη σύναψη διεθνούς συμφωνίας με σκοπό την απαγόρευση της χρήσης αποσυντιθέμενων πλαστικών μικροσφαιριδίων σε καλλυντικά προϊόντα απολέπισης προσώπου, σε οδοντόπαστες και σε άλλα προϊόντα προσωπικής χρήσης, ώστε να αποφευχθεί το ενδεχόμενο αυτή η σχετικά νέα πηγή ρύπανσης να εισαχθεί στην τροφική αλυσίδα·

51. εκφράζει την ανησυχία της για το γεγονός ότι τα λεγόμενα «οξοβιοαποικοδομήσιμα» πλαστικά είναι απλώς «οξοδιασπώμενα» και όχι «βιολογικά διασπώμενα», κατά την διάσπασή τους, μάλιστα, υπάρχει το ενδεχόμενο να υπάρξει έκλυση μικροσωματιδίων πλαστικού στο περιβάλλον· όταν εισάγονται στην διαδικασία ανακύκλωσης, τα οξοδιασπώμενα πλαστικά έχει αποδειχθεί ότι αποτελούν πηγή μόλυνσης και ότι θέτουν σε κίνδυνο την ποιότητα του ανακυκλωμένου υλικού· και στην περίπτωση αυτή, υπάρχουν σημαντικά στοιχεία που αιτιολογούν την απαγόρευση των οξοδιασπώμενων πλαστικών έως ότου περαιτέρω έρευνα επιβεβαιώσει ότι τα προϊόντα αυτά έχουν προστιθέμενη αξία·

Θαλάσσια απόβλητα

52. συμφωνεί με την Πράσινη Βίβλο ότι «τα περισσότερα απόβλητα στις θάλασσες και τους ωκεανούς είναι πλαστικά» και αυτό αποτελεί σοβαρό παγκόσμιο πρόβλημα· πιστεύει ότι η μείωση του όγκου των πλαστικών που εισέρχονται στο θαλάσσιο περιβάλλον θα πρέπει να αποτελέσει προτεραιότητα για όλους τους ενδιαφερόμενους φορείς του κύκλου ζωής των πλαστικών·

53. αναγνωρίζει την ανάγκη να διεξαχθούν περαιτέρω μελέτες, ώστε να εξεταστούν οι πηγές, ο τρόπος μεταφοράς και η εμφάνιση τόσο των μακροπλαστικών όσο και των μικροπλαστικών απορριμμάτων στο περιβάλλον· είναι επίσης απαραίτητο να γίνει κατανοητή η επίδραση αυτών των μικροσκοπικών σωματιδίων στη θαλάσσια ζωή·

54. ζητά την ενίσχυση της παρακολούθησης και της συλλογής στοιχείων, ώστε να μπορέσει να αξιολογηθεί η επιτυχία ή η αποτυχία συγκεκριμένων μέτρων και να καταστεί δυνατή η ανάπτυξη πιθανών λύσεων· θεωρεί ότι μόνον εάν υπάρχουν διαθέσιμα ακριβή στοιχεία σχετικά με τον τρέχοντα όγκο των θαλασσιών απορριμμάτων θα μπορέσει να ορισθεί ένας συγκεκριμένος στόχος μείωσης των θαλασσιών απορριμμάτων·

55. υποστηρίζει μια διττή στρατηγική:

(α) μία στρατηγική για την ξηρά και τη θάλασσα, για να αποφευχθεί η περίπτωση εισαγωγής πλαστικών αποβλήτων στο υδάτινο περιβάλλον·

(β) μία στρατηγική για τη θάλασσα, για να διασφαλιστεί η υπεύθυνη διαχείριση των αποβλήτων από τις δραστηριότητες που ασκούνται στους ωκεανούς και τις θάλασσες

η στρατηγική για την ξηρά και τη θάλασσα βασίζεται στα μέτρα που προαναφέρθηκαν, ενώ η στρατηγική για τη θάλασσα βασίζεται στην βελτιωμένη εφαρμογή της MARPOL (Διεθνής Σύμβαση για την πρόληψη της ρύπανσης από πλοία) και σε άλλες συμβάσεις·

56. συνιστά τον καλύτερο συντονισμό και την αποτελεσματικότερη εφαρμογή της σχετικής πολιτικής μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού (δηλ. της υπηρεσίας των Ηνωμένων Εθνών που έχει την ευθύνη της ασφάλειας της ναυσιπλοΐας και της πρόληψης της θαλάσσιας ρύπανσης από πλοία)·

57. αναγνωρίζει ότι με την οδηγία-πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική της ΕΕ έχουν τεθεί στόχοι για τα θαλάσσια απορρίμματα και, άρα, τυχόν νέοι στόχοι θα πρέπει να είναι συνεπείς προς τους προϋπάρχοντες στόχους· θα μπορούσε να εξεταστεί το ενδεχόμενο επιλογής ειδικών στόχων για τα πλαστικά απόβλητα, αλλά κάθε στόχος θα πρέπει να τηρεί τα κριτήρια SMART και όχι απλώς να συνιστά έκκληση για μείωση των πλαστικών απορριμμάτων· η ισχύουσα νομοθεσία για τα απόβλητα και τους πόρους βάσει της MARPOL πρέπει να εφαρμόζεται πλέον καλύτερα·

58. αναγνωρίζει, επίσης, τον ρόλο των τοπικών και των περιφερειακών αρχών και των εταίρων τους όσον αφορά την αύξηση της ευαισθητοποίησης του προβλήματος· η συνειδητοποίηση της εξάπλωσης των πλαστικών απορριμμάτων στο ποτάμιο και στο θαλάσσιο περιβάλλον αποτελεί προϋπόθεση για την διόρθωση και τη μείωση του μεγέθους του προβλήματος· αυτό θα μπορούσε, μεταξύ άλλων να επιτευχθεί, με την προώθηση εκπαιδευτικών προγραμμάτων στα σχολεία, την ενθάρρυνση υπεύθυνων συμπεριφορών στον τουριστικό κλάδο και με πρωτοβουλίες της βιομηχανίας πλαστικών· η καθιέρωση των «Ευρωπαϊκών εβδομάδων απορρύπανσης» ή παρόμοιων πρωτοβουλιών, θα προβάλλει, με την κατάλληλη δημοσιότητα, το πρόβλημα·

59. ενθαρρύνει τη συνεργασία μεταξύ των τοπικών και των περιφερειακών αρχών και των εταιριών τους για την καλύτερη εστίαση των ωφέλιμων πρωτοβουλιών «απορρύπανσης» ενώ οι ημέρες παράκτιας απορρύπανσης και οι συλλογές απορριμμάτων από κάδους και από παραλίες συγκεντρώνουν μόνον ένα μικρό ποσοστό των απορριμμάτων, μπορούν, ταυτόχρονα, να συμβάλουν στην αύξηση της ευαισθητοποίησης των τοπικών κοινοτήτων· εξάλλου, θα μπορούσαν να προωθηθούν και εκστρατείες αλίευσης απορριμμάτων κατά τις ημέρες μη αλίευσης και διάθεσης των απορριμμάτων στο πλησιέστερο λιμάνι και όχι στο λιμάνι νηολογίου εκ μέρους του κλάδου αλιείας. Από αυτή την άποψη, η ΕτΠ υποστηρίζει τα σχέδια της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την καθιέρωση, αρχής γενομένης από το 2014, μιας «ημέρας καθαρισμού» σε ολόκληρη την Ευρώπη και προσφέρεται να διερευνήσει τις δυνατότητες συνεργασίας στο πλαίσιο αυτής της πρωτοβουλίας·

60. πιστεύει ότι οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές δεν μπορούν, από μόνες τους, να καλύψουν το κόστος της διαχείρισης των θαλάσσιων απορριμμάτων και ζητά την ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών σε όλα τα επίπεδα διακυβέρνησης, καθώς και στο επίπεδο των αρμόδιων οργάνων, των αρμόδιων για θέματα ύδρευσης αρχών, των λιμενικών αρχών και της βιομηχανίας

διαχείρισης αποβλήτων, ώστε να βρεθούν οικονομικά σύμφωροι τρόποι για την αποτροπή της διείσδυσης πλαστικών αποβλήτων στο θαλάσσιο περιβάλλον·

61. απευθύνει έκκληση για βελτίωση της βάσης γνώσεων, μέσω προγραμμάτων υποστηριζόμενων από την ΕΕ όπως το LIFE+ ή τα κονδύλια του ΕΤΠΑ, για να εξεταστεί ο αντίκτυπος των πλαστικών αποβλήτων τόσο στο έδαφος όσο και στο θαλάσσιο περιβάλλον·

Τελική παρατήρηση

62. καλεί όλους τους παράγοντες του κλάδου διαχείρισης αποβλήτων να συνεργαστούν για τον περιορισμό της παρουσίας και των επιπτώσεων των πλαστικών στο περιβάλλον και της χρήσης των πρώτων υλών και για την αναγνώριση των δυνατοτήτων τους ως πολύτιμου πόρου· πρόκειται για πρόκληση, καθώς το πλαστικό είναι φθινό και ευπροσάρμοστο, διαθέτει δε αυξανόμενες δυνατότητες εφαρμογής, αλλά και αντοχή που συνιστά μόνιμο πρόβλημα· ενώ η αυξανόμενη συσσώρευση πλαστικών απορριμμάτων στο παγκόσμιο θαλάσσιο περιβάλλον μας καλεί να αντιδράσουμε, είναι πλέον γνωστό ότι το μεγαλύτερο μέρος αυτής της ανεξέλεγκτης διάθεσής τους στη θάλασσα προέρχεται από την ξηρά — τα πλαστικά απορρίματα σε οποιοδήποτε περιβάλλον είναι απλώς απαραίτητα!

Βρυξέλλες, 8 Οκτωβρίου 2013

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO